

Kisunokám műtétje

*Kis csecsemő, piciny állatkám, fecském, puha-pelyhes,
késsel mennek rád, vérzel, a könnyed ömöl.
Én meg halk zeneszónál versekkel bibelődöm,
s olykor döndül e szív: túl vagy-e már nehezen?
Köztünk is, lám, ott a szokásos fal, kicsi lánykám,
jelzi magányod, mely most is, utóbb is örök.*

TORNAI JÓZSEF

Angyalszárnyú zöld jegenyék

*Domb aljában két jegenye,
domb aljában két jegenye,*

*mindig magasabb a hegye,
mindig magasabb a hegye.*

*Míg nézem az ágaikat,
míg nézem az ágaikat,*

*becézem zöld álmaimat,
becézem zöld álmaimat.*

*Ej, jegenyék, legalább ti,
ej, jegenyék, legalább ti*

*tudtatok mennyekbe szállni,
tudtatok mennyekbe szállni.*

*Föld kopár lett alattatok,
föld kopár lett alattatok,*

*én is a sötété vagyok,
én is a sötété vagyok.*

*Se jegenye, se fönt felhő,
se jegenye, se fönt felhő,*

*nem lettem a földön első,
nem lettem a földön első.*

*Nem az isten sári mása,
nem az isten sári mása,*

*vad fém húzott városába,
vad fém húzott városába.*

*Lámpák közé, gépek alá,
lámpák közé, gépek alá,*

*képem bitangság és halál,
képem bitangság és halál.*

*Angyalszárnyú zöld jegenyék,
angyalszárnyú zöld jegenyék*

*helyett rakétalövedék,
helyett rakétalövedék.*

*Két jegenye fia voltam,
két jegenye fia voltam,*

*most már csak a mosolyomban,
most már csak a mosolyomban.*

*Fogam mögött csúf ébredés,
fogam mögött csúf ébredés*

*vág a múltam lombjába rést,
vág a múltam lombjába rést.*

*S dűlnek ki ombolyos idők,
s dűlnek ki ombolyos idők:*

*szemem mind ember-szégyellőbb,
szemem mind ember-szégyellőbb.*

*Válthatatlan faj sírása,
válthatatlan faj sírása*

*roskadt gallyaimat rázza,
roskadt gallyaimat rázza.*

*Száljegenyék, én is innám,
száljegenyék, én is innám*

*sarkcsillag tüzeit tisztán,
sarkcsillag tüzeit tisztán.*

*Ámulva: a csillagködök,
ámulva: a csillagködök,*

*mi szól a természet mögött,
mi szól a természet mögött?*

*Míg itt lent a fajtám s fajom,
míg itt lent a fajtám s fajom*

*ül a málló, nagy falakon,
ül a málló, nagy falakon.*

Töredelem

*Sok bánatot okoztam:
két asszonyt is megkínoztam,*

*az egyik fejkendős anyám,
ki már ott lát a gyehennán,*

*mert túlvilágot nem hiszek
s hogy megváltottak szent sebek.*

*Ezért nyög-jajgat éjszaka,
ha ellátogatok haza.*

*Mindig azt mondom neki:
magunkat kell megváltani.*

*Ő csak bölint, szomorú,
azt mondja: te, kevély fiú.*

*S én megölelem-csókolom,
mert nem lesz többet egy napon.*

*S nekem se menedékem,
hiszen a feleségem*

*is megtörtem, hogy elmondtam:
azt a lányt megcsókoltam.*

*Egyszer sétálni mentünk
s míg a villamos eltűnt,*

*a fagyos kőrisek alatt
arcom az arcára szakadt.*

*Sír szegény minden éjjel
szemén zsebkendőjével.*

*S én most ezt az éneket
kondítom bűneim felett.*

*Bár nem hiszem el most sem,
hogy nem elménk az isten,*

*de feleségét meg az anyját
nem hagyja, kiben van igazság,*

*hát hajtsd le nekem is fejem
korholó töredelem.*

1958—1980

A megfoghatatlan

*Ha egyszer mégis fölrebben a megfoghatatlan
elázott akác lombjában támad föl
frissen föllobbant virágainak illatában*

*csontjaimon átszűrődnek a mézes szél lökései
orrom a kezdetem és végem*

*hal vagyok fehér akácfürt-folyóban
minden sarkantyúszírom a pikkelyem
füzérlevelek uszonyával hajtom magam
eltűnve s fölfényszórózva a mélyben*

*de még nem vagyok a vőlegény-hal
a magfelhőjével elborított
még látom a partokat porongokat gyökérvégeket
békák selymesen hólyagzó tokáját*

*akkor csap bele agyamba a lomb- és szíromcsésze-illat
átdőfi fejem a nyár obszidián pengéje
átváltozás átváltozás
burukkolják az örvösgalambok*

*kúszik kék fűben az átváltozott
egyetlen boldog vér az inge*

*kúszik lihegve akácvirágporban
páros fény-szarvú agyában lüktető himnusz
nem tudtam megszületni
nem tudtam megszületni*

nyár nyár nyár szakadozó szikraeső

*homoki kutak
hideg vödröket dobálnak föl belőlem*

*a lovak fogáról
zuhog a megfoghatatlan
jégcsap-csörrenéssel*